

то всичкый народъ почиташе, станѣ въ съборище-то, и заповѣда да извадятъ вънѣ апостолы-тѣ за малко врѣме. И рече имъ: Мѣжѣ Израилѣяне, помислѣте си добрѣ, какво ще сторите върхъ тѣзи чловѣцы. Защото прѣди тѣзь дни повдигнахъ ся Ѳевда, и казуваше за себе си да е голѣмъ иѣкой си, при когото ся прилѣпихъ до четыристотинѣ души на четъ; който быде убитъ, и всичкы които му ся покорявахъ разидохъ ся и исчезнахъ. Слѣдъ него ся повдигнахъ Іуда Галилеянинъ-тъ, въ врѣме-то на написаніе-то, и отвлѣче подирѣ си доста народъ; и той загинахъ, и всичкы които ся поведохъ велѣдъ него распърсинахъ ся. И сега ви казувамъ, отеглѣте ся отъ тѣзи чловѣцы и оставѣте ги; защото това намѣреніе, или това дѣло, ако е отъ чловѣцы, ще ся развали; Ако ли е отъ Бога, не можете го развали: *пазѣте* да не бы да ся намѣрите и богопротивници. И послушахъ го; и повикахъ апостолы-тѣ, бихъ ги и зарѣчахъ имъ да не говорятъ въ име-то Іисусово, и тѣй ги пуснахъ. А тѣ си отивахъ отъ съборъ-тъ радостни, защото ся сподобихъ да прѣтърпятъ бесчестіе за негово-то име. И всякой день не прѣстанувахъ да учатъ и да благовѣстувать за Іисуса Христа, и въ храмъ-тъ и по кѣщы-тѣ.

## ГЛАВА 6.

1 И прѣзь тыя дни когато ся умножавахъ ученицы-тѣ, станѣ роптаніе отъ Еллинисты-тѣ върхъ Еврей-тѣ, че въ повседневно-то раздаваніе на потрѣбности-тѣ, тѣхны-тѣ вдовицы оставали непригледваны. На това дванадесетъ-тѣ свыхъ множество-то на ученицы-тѣ и рекохъ: Не е прилично намъ да оставимъ слово-то  
 2 Божіе, и да слугуваме на трѣпезы. И тѣй, бра-